

Planetárium

Václav Neckář

Hvězdy zvoní nad hlavou
Svou nádherou blýskavou
A ty s nimi otáčíš
A hledáš cestu vesmírnou
Já tajím dech
Jakou máš moc nesmírnou
Na prstech
A dlaních tvých
Nekonečno má svou skrýš
Denně chodím za tebou
A ve tmě sedám
Hledám
Hledám
Ruku tvou

Než najdu hvězdu nejasnou
Čtyři slunce vyhasnou
Pět jiných se narodí
Sto galaxií zrychlí let
A já mám strach
Jestli se náš starý svět
Změní v prach
Na prstech
A v dlaních tvých
Nekonečno má svou skrýš
Denně chodím za tebou
A ve tmě sedám
Hledám
Hledám
Ruku tvou

Ten tvůj dům je planetárium...
Ten tvůj dům je planetárium...

Třpyt vzálených mlhovin
V nekonečnu jeho stín
Se teď mihnul oblohou
A stále stejně krouží zem
Že závidíš
Já nad Prahou viděl jsem
Jižní kříž
V dlaních tvých
A to jiní nemohou
Denně chodím za tebou
A ve tmě sedám
Hledám
Hledám
Hvězdu tvou

Ten tvůj dům je planetárium...
Ten tvůj dům je planetárium...

A kdo má volnou chvílenku
U vchodu koupí vstupenku
A může dál, vesmír je náš
A můžeš dál, vesmír je tvůj...
Tištěno z pisnický-akordy.cz